

ELŐFIZETÉSI FÜLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr
 Hat óra 2 frt 50 kr.
 Három óra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK.

Negyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 fr
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 fr: fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 lr

A nyiltterben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Vélünk összekötöttesben levő hirdető-írások, elő-
 fizetünk, vagy a gyakori hirdetések tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

HOZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KOZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

←→ vasárnap reggel. →←

A hirdetések, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„B A R S”

IX. évfolyamának második felévére.

Lapunk jelen számával befejez-
zük ez év első felét.

Eddigi törekvésünk, előző szá-
maink tartalma és iránya legyen
biztosíték a jövőben. Ez alapon
ajánljuk lapunkat a nagy közönség
további, szives, jó indulatába.

Előfizetési feltételek:

Félévre 2 frt 50 kr.

Negyedévre 1 frt 25 kr.

Névaláírás.

Ugyan mit akarhat megint a
cikkező az aláírással? Hát nem elég,
hogy naponkint, ó dehogy, órán-
kint zaklattatunk különféle aláírások
által, már most az újságot is ezzel
kezdjük? gondolhatja a nyájás olvasó,
mikor e sorok szeme elébe kerülnek.

És igaz van; oly világot élünk,
melyben mindent aláírással akarnak
elvégeztetni; különösen, ha pénzről,
adózásról, adományozásról van szó. Kez-
dődik pedig ez január 1-én, mikor a
gratulansok serege uton-utfélen meg-
lep különféle kártyákkal és végződik
december 31-én, mikor a hálaadó is-
teni tiszteletről hazafelé ballagunk és
figyelemmel kísérnek hazra azok, kik
január elsején kívánják legalább alá-
írásainkat.

Hanem most az egyszer nem ezen
aláírásokról kívánunk szólni; mert hi-
szen erre mindennap van alkalmunk
a fennebbiek szerint reflektálni; in-
kább azon más aláírásra, illetve név-
írás, névaláírásra kívánjuk a figyelmet
felkölteni, mely egy idélen szokást
honosított meg és nagy ura rangra
emelt, a névaláírás olvashatatlanságára.

Szokásban van újabb időben —
ezt a fennhéjázást s henyeséget, affek-
táló szokást drága jó szomszédjainktól,

negyvennyolcz után a Bach-korszak-
ban ide bevándorolt civilizátoroktól
nyertük — a névaláírást akként telje-
síteni, hogy azt senkise olvashassa.

A török basák hajdan arról vol-
tak ismeretesek hazánkban, hogy nem
tudván írni, különféle ákom-bákom
jegyzetekkel pótolták névaláírásaikat;
de ezen írásokat még is könnyebb
volt olvashatni s megérthetni azon idő-
ben s napjainkban is, mint némely,
különösen a hivatalos irodákban kike-
rülő, névaláírásokat.

Ma virtusnak s előkelőségnek tar-
tatik a névaláírást olvashatatlannal, de
ugy tenni, hogy azon senki se mehes-
sen át, senki se tudhassa kicsoda az
aláíró.

Lehet, hogy ez azért történik, hogy
az írást utánózni ne lehessen, s hogy
az illetők védve legyenek minden ha-
misítás ellen.

Hát hisz mesterségnek tán meg-
járja; de kérdjük, ha a hamisítók sem
tudnak az íráson átmenni: mikép bol-
doguljanak ezzel azok, kiknek éppen
sem kedvük, sem vágyuk a hamisításra
s kik egyedül a hivatalos világ ren-
delkezéseinek megérthetése s teljesi-
tése szempontjából igénylik a névalá-
írásnak olvashatóságát?

S ha a névaláírás olvashatatlansága
a tudatlanság következménye, kelle-
metlen ugyan az érdekeltre, de nem
oly bosszantó, mintha az nyegleségből,
urhatnámság fitogtatásából történik;
mert, hogy valaki a tudatlanság ezen
dicsőségére, ezen divatnyavalyájára vá-
gyódik, az a mint izléstelen, ugy ért-
hetetlen s elfogadhatatlan.

Mondják sokan, hogy ez nagy
uri szokás — na, ezt nehéz volna be-
bizonyítani — inkább ráfogásnak mon-
dható; a nagy urak, kik a szellemi
élet fölényét nagyon is jól ismerik, e
terén nem kívánnak excellálni; s ha
mégis találnak, kik ezután rajong-
nak, azok a nagy urak bohóczai, az
ugynevezett „firtlik” s ezen helytelen

eljárásukat némileg védhetik azzal,
hogy vele senkinek sem árthatnak,
lévén magán foglalkozásaikban oly hely-
zetben, hogy felelősséggel nem tar-
toznak.

De már egészen más kategóriába
esnek azok, akár nagy, akár kis urak
legyenek, kik hivatalos állásokat fog-
lálnak el, kiket minden foglalkozásai-
kért, dolgaikért fizetnek; na, hogy
ezek ezen fizetéseik után oly munkát
adjanak a fizető közönségnek, melyet
nemcsak felhasználni, de olvasni sem
lehet, az a tisztességnek a legvastagabb
aberrációja.

Az írás: a gondolat közlekedési
vehikuluma s fentartója. Ugyan, hogy
tarthatja az fenn annak a nevet, a ki
aláírásával azt olvashatatlanná teszi?!

Nálunk sokat adnak a névre; leg-
többet azok, kik talán más tulajdonsá-
gok hiányában egyedül ebben, —
ezt hosszú soru őseiktől örökölték, —
keresik kiváltságukat, kitűnőségeket;
maguk azonban annyit sem tudnak
érte tenni, hogy azt olvashatólag alá-
írják?!

Mert a helyes és olvasható név-
aláírás, a mint kellemesen hat az olva-
sóra, oly megtisztelő az aláíróra. —
Teljesítsük olvasható alakban s írásban
névaláírásunkat!

A nagy Magyaralföld sósflórája és talaja.

— Hanusz István. —

Mint Obrutscheff orosz író beszéli, a
Kaspi-tengeren tuli sós puszták neve Takyr,
füvel benőtt talajuk löszös; a nagy különb-
ség, mit növényzetök helyenkint fölmutat,
onnan van, hogy nem egyforma az öntözés,
melyben minden pontjok részeseül. A mely
részek a magasabb vidékből aláömlő vizek-
kel el vannak látva, sósabbak, mert öntözö
vizeik a lösz alatt fekvő aralkaspi rétegek-
ből lugozzák ki a sót és hozzák fölszínre a
lösz porusain, sőt itt-ott még kivirágzást is
hagynak hátra. A kevés esővíz, a mely

egyenletesen öntözhetne, kevés sőt bir
fölhozni az alsó rétegekből és ezért a folyó
vizektől távolabb eső pontok kevésbé só-
sak; a hol ellenben több a talajvíz, gazda-
gabb a sótartalom is a fölszínen. Ezért öve-
zik kertek a folyókat mindenütt és bennök
buja a sóshóra, akár tartozik annak vala-
melyik tagja a kultúrnövények közé, akár
a gyomok sorába; kívülök pedig szomorú
és sivár a Takyr tekintete.

Midőn hazánk nagyobbik Alföldéről
szól Reiche, azt mondja, hogy a magyar
puszták sós fölületének eredetét szintén
ki lehet magyarázni a közel trachyos hegy-
ségek sótartalmának illető fölszabadulásá-
ból; és ha a dinamikai hatásokra ekép
sulyt fektet, igazat is lehet neki adni, mi-
vel natron tartalmu közetünk, u. m. gránit,
porfir, agyagpala, csillámpala stb. bőven
van és e hegyek, dombok oldalába mély
hasadékokat vajú bérczi síók és szelid cser-
melyek, az eső és hó, meleg és hideg ré-
széről egyaránt támogatva pusztító munká-
jokban napról napra, évről évre elképzelt-
hetlen mennyiségű iszapot görgetnek a sí-
koa hömpölygő folyamokba, melyek egész
hegyvilágoknak parányokra vált romjait
viszik hullámaikon, hogy a mélybe bo-
csátva terhőket, ott új talajrétegeknek vas-
sék meg alapjait, mert a természetben meg-
semmisülés nincs, a mi egy helyütt eltűnik,
új alakba föltámad másutt megint. Sok só
lugoódik ki ezekből a síkságok és tavak
jávára. A kecskeméti Széktó sótartalmát
Lóczy Lajos mult júniusban szintén így ma-
gyarázta ki helyszini szemle alapján.

A föld sóstavairól szólóban megem-
lékezik Zimmermann a Fertőről is és azt
mondja fölöle, hogy vízében a konyhasón
kívül sok egyéb anyag is van föloldva,
mint pl. kénsavas és szénsavas natron, ke-
serföld és egyebek, melyek undorítóvá te-
teszik sóját; a Hajdu és Biharmegyében
előkerülő sóstavakról pedig ugy nyilatkozik
hogy oldott kénsavas natronjok az ipar-
ban az egyiptomi ternanchi natrontól e
nemü termékét is majdnem kiszorít-
ja. Baer szerint nálunk évenként 15000
mázsa szénsavas natront gyűjtenek, mely-

neki kellett volna ellene szólni. Meg kellett
volna szívét hallgatni, nem pedig édes any-
jára bizni, hogy őt olyanhoz adja, kit jó-
formán nem is ismert. Most már elhatározta.
hogy sorsát, melyen változtatni nem áll ha-
talmában, viselni fogja, elhamarkodott lépé-
sének keserves következményeként.

Midőn Zoltán megtudta, hogy ideálja
másnak a neje lett, azt hitte, fájdalma vagy
megöli vagy megörjiti; alig volt lelkierije
az emberek között megjelenni; azt gondolta,
Irénnel életboldogságát örökre elvesztette;
első szerelme annyira eltöltötte egész lényét,
mikép álmodni sem merthe, hogy lelke va-
laha e nagy csapást elviselhesse!

Midőn kissé kiheverte az első lesújtó
benyomást, feltette magában, hogy elmege
Irénhez s szemére fogja vetni hűtlenségét,
de midőn annak lakásához ért, nem mert be-
menni; maga is megijedt e lépéstől. Hogy
menjen ő be annak szemrehányást tenni,
kinek soha sem mondta, hogy szereti?

Hisz nem mondtam meg neki, hogy
mennyire szeretem, nem tudta, hogy az ő
szerelmét tartanám legnagyobb boldogsá-
gomnak; nem tudja ő, mennyire imádom,
mint rajongok érte első találkozásunk óta.
Nem is álmodtam — mondá magában, —
hogy oly hamar akadjak e veszélyes vetély-
társra, ki boldogságomat rabolja el minden
reményemet halomra dönti.

Mint, a ki valakit nagyon szeret, Zol-
tán sem tudott érzelmén uralkodni, midőn
kissé beletörődött a helyzetbe, nyugodtab-

neki szerelmet vallana, azután elvinné magá-
val egy ismeretlen tájra, hol senki sem lak-
nék, csak ők ketten, hogy ott csak egymás-
nak éljenek!

Sokszor megesezt, hogy a szép leány
éjfélig is elábrándozott s midőn pihenőre
tért, álmában folytatta a képzelt tündéror-
szág lefestését, a honnan Zoltán soha sem
hiányzott.

A mi hősünk pedig, daczára, hogy a
leánykát szive mélyéből imádtá, soha sem
vitte odáig, hogy a leányka előtt bevallja
szerelmét, mert e lépéshez hiányzott nála a
bátorság. Ha odahaza bármint elhatározta,
hogy már tovább nem titkolja érzelmét, mi-
kor a leánykát meglátta, megint oda volt
bátorsága.

Az idő telt, de egyenes vallomás egyik
részről sem történt. Végre Zoltán elutazott,
hogy tanulmányait folytassa. Irénke pedig
tovább ábrándozott. Zoltán magába zárta
szerelmét azon komoly elhatározással, hogy
mást soha nem fog szeretni Irénen kívül s
a mint biztos állása lesz, megkéri kezét.
Légvárat épített magának s mindig Irén
volt álmai központja; szive annyira el volt
telve a leányka iránt, hogy nála nélkül még
élni sem kívánt.

Mig a mi barátaink folyton egymással
foglalkoztak, azon városkában, hol Irén la-
kott, változás történt, a mennyiben a régi or-
vos mellé még egy fiatal is érkezett. A fia-
tal Aeskuláp, midőn Irén szüleit először meg-
látogatta, annyira el volt a leányka bájos

megjelenése által ragadtatva, hogy rövid idő
mulva, mint komoly udvarló lépett fel. Irén
szülei a legnagyobb örömmel adták leányuk-
at az orvosnak, mert e házasság által leá-
nyuk jövőjét látták biztosítva.

Irén nem idegenkedett az új imádótól,
de nem is szerette őt; sokszor el is mondta
anyjának, hogy ő mindig azt gondolta, hogy
azt, ki egyszer férje lesz, nagyon kellene
szeretnie! Anyja mindig azzal vigasztalta a
leánykát, hogy az a szeretet csak később fog
megjönni, meg kell egymást szokni, egymás
természetét kiismerni, egymáshoz alkalmaz-
kodni — s meglásd, kedves gyermekem,
utóbb ugy megszeretitek egymást, hogy egy-
más nélkül élni sem tudtok.

A leányka a sok rábeszélésnek enged-
ve, neje lett az orvosnak anélkül, hogy az
egész dologban egyéb része lett volna, mint-
hogy a szép új ruháknak s kelengyének
örüljön. Édes anyjával egyik vásárlásból a
másikba menjen. De midőn ismét minden a
maga kerékvágásába jutott, Irén férje mel-
let nagyon rosszul érezte magát. Ujra át-
engedte magát régi ábrándjainak. Ismét álmo-
dozott Zoltánról anélkül, hogy tudatával
birt volna azon magasztos érzelmek, mely
őt az ábrándvilágba terelte. Sokkal tisztább
fogalma volt az adott szóról, minthogy egy
percze is eszébe jutott volna megkísérteni,
hogy férjét, kit nem birt megszeretni, —
de sőt gyengéseit kiismerve, naponkint
jobban megutálta, — elhagyja. Túrte sorsát,
mert magának köszönhetette boldogtalanságát;

TÁRCZA.

Nem értették meg egymást.

-- Rajz. --

Irta: Balla Kálmáné.

Az idő már éjféltre jár; minden csend-
es; csak óram egyhangu ketyegése hallat-
szik szobámban; az álom, mely máskor oly
hű kísérőm, — ma kerül.

Isten tudja, e néma csend mily jól esik
lelkemnek; talán addig, míg párnám között
nyugtalanokodnám, jobb lesz, ha az alkalmat
felhasználom s elmondom egyikét azon régi
történeteknek, melyek ilyenkor agyamban
a feledésből egymásután előtűnnek; régi,
egyszerű történetek, de nekem, ki a sze-
replőket ismerem, jól esik velök foglal-
koznom.

Talán mindenki szeret ifjúkori emlé-
keivel foglalkozni, a mikor még kedélye min-
den iránt oly fogékony volt.

Szereplőim, kiket ez egyszerű, de igaz
történetben felhozok, régi jó barátaim; ket-
tősök, hogy jól esik velük foglalkoznom.

Egy házimulatságon látták meg egy-
mást először. Zoltán első éves jogász volt.
Irén először jelent meg, mint nagy leány,
társaságban. Elég volt egymást látniok, hogy
folyton ábrándozzanak. Zoltán fogadást tett
magában, hogy a mint tanulmányait befejezi,
meg fogja a leányka kezét kérni. Irén pe-
dig minden fiatal leány módjára az illúziók
országába menekült; elgondolta, mily bol-
dog volna, ha Zoltán megjelenék előtte,

nek lelőhelye, a Duna-Tisza köze, különösen pedig Szeged vidéke, valamint Székes-Fehérvár is és a Fertő környéke, ugyszintén Debreczen tájéka, hol 25 ilyen tó van; mélységük legfőleg 1—1½ méter, kerületek ¼—¾ órányi. Sótavak a palicsi, a kunhalasi, a vadkerti Búdostó, a nyiregházi Sóstó, a konyári Sóstó Biharban, a dorosmai Sóstó, a péteri Fehértó, valamint a kecskeméti Széktó számos hasonlóval együtt Kecskemét törvényhatóságú város határterületén. Kocséron a Mézes tavat azért nevezik így, mivel vize az ember ujjai közt tapad.

Ezek közelében vannak a száraz szikes földek, melyek natrona kivirágzik és 3—6 napi időközökben összesöpörhető. A mely terület illetően kihasználás mellett kiemerül, vakszik nevet kap, de sót idővel ismét szolgáltat, sőt találkoznak területek, hol szinte váratlanul jelenik meg olykor évtizedek múltán a sónak kivirágása, mi kétségkívül összefüggésben van a talajvíz áramlása és ingadozásával. Már Baer sejtí, hogy eme só némely kőzetek elmallassi termékeiből áll elő és hogy nem minden sóstó tengermaradvány; csupán az állandóan szikes szolgáltató területekre nézvést feltételezi, hogy azok terméke mélyen fekvő sós rétegekből kerül felszínre és azt mondja, hogy a Dunán túl terülő tájakon Plinius szerint már a régi rómaiak is szedtek szódát, mivel pedig rengeteg mennyiséget szállítanak el az esők a folyók útján, elképzelhetlen gazdag telepek lehetnek ott.

Ha Reiche talaj-só eredet magyarázata egyes területpontokon módosítást követel is, úgy legalább a tüzetesen megvizsgált vidékek sokjánál nem mutatkozik valószínűnek, hogy talajbéli sótartalmuk egészen a diluviáltenger maradványa lenne; sőt Kerner figyelmét az sem kerülte ki, hogy az emberi lakások közelében a halophyták dúsabban tenyésznek, mi mindenesetre a háztartásban elhasznált s a talajba került sók befolyása alatt fölmerülő tünetény. Nem szükséges tehát a belső vidékek flórájában itt-ott föltűnedező sós növényzetet közvetlenül a tenger melléki halophytáktól származóul tekinteni; autochthon létalakok lehetnek azok olyan pontokon is, a hol soha tenger nem volt. Különböző hazánk belső régi tengere is, közvetlenül lefolyása előtt, úgy látszik, édes tenger volt.

Az alföldi homok ritkán tiszta kvarc, legalább a kecskeméti phylloxera mentes fővény, melyből 200 holdnyi területen az állami szőlőtelep van, 1—2%-ig mutat föl orthoklasz, muszkovit és biotit keveréket, sőt a sötétebb színűben kevés mágnés vas-érez is fordul elő; a sósavban oldható homokszemecek pedig főleg szénsavas

mészből állnak és 2—10%-ban vannak jelen, mint Schafarik kimutatta. Vastagsága néhol 6—8 m. Van még ilyen helyeken Alföldünkön itt-ott nem egy

„Hortobágy, puszták óriása,“ a rajtok elterült legelők nagy része még ősi eredetiségében pompáz, megvan a maga sajátos nagyszerűsége; itt ott magánoson egy-egy kutyám áll, a pusztának emez iránytűje, melyet Arany János óriási szunyoggá szemlélyesít, mintha a pusztát vért szívná. Alig mult el még az idő, mikor sárguló fűtej (Euphorbia) bokrok közt

„Alig tengett egy két gyalog bodza, mely fekete gyümölcsét nyaranta kedvetlenül hozza.“

Végül azt jelezik a hazai halophytákról, hogy legtöbbjük társaságban él, néhol párnaszerű gyöpöt alkotnak, másutt úgy társulnak egymáshoz, mint a söprő laza szárai. A Chenopodium és Statice csak ott tömörülnek össze, a hol a talaj ingoványosá vált, a szaka (Sedum) pedig a kiszáradt tavak teknőjében. Annaira helyhez kötött növényalakok a halophit flóra tagjai, hogy a klímavizonyok iránt is kevésbé érzékenyek, mint mások. Így a tengerpartokon gyakran találkozni Salsola, Chenopodium, Staticefélékkel és diszlenek ezek a szárazföldek belsejében is sós talajon, holott annak esetleges sóbőségén kívül egészen mások a légnyomási, nedvességi és hőbeli viszonyai, mondja Kabsch.

Kimutattam 1886-ban a „Magyar orvosok és természetvizsgálók“ buziás-temesvári vándorgyűlésén, hogy hazánk nagyobbik Alföldre kicsinyben mása Ázsia és Afrika hatalmas száraz pusztáinak éghajlati szempontból; áll ez sósfőrák és annak talaját illetően is. Mivel igaz, hogy ura az ember bizonyos mértékben a talajnak és éghajlatnak, hogy módosítani, sőt javítani bír rajta valamelyest; nincs okunk megijedni attól, hogy édes hazánk szíve, a Tiszavölgy nem egyéb, mint Ázsia pusztáinak egy messze nyugot felé előre tolt darabja; mert okkal móddal lehet enyhíteni rajta. Kecskemét 70000 hold szántóföldet, 18000 hold erdőt, 5000 hold szőlőt és gyümölcsöst, 600 hold kertet varázsolt kitaró munkával futó homokos határa területére; körülbelül 160000 hold határából 800-at épített be lakóhelyül a város, erdősít évenként 170 holdat, a sziksós fölleteket ipara érdekében megsöpri, sóstavát gyógyfürdővé alakította, hogy ne csak egészséget osszon, de emelkedő vagyonosságot is.

Hogy azonban Magyarország nagyobbik Alföldre inkább keletre nyuló értékes darab Európa legyen, még sok alakítani valója van rajta a magyar népelemnek, mely e tágas síkság fölületén létszámban és kultúrában örvedetesen gyarapszik. (Vége).

ban kezdett gondolkodni; látta, hogy a megtörténtet nem lehet megváltoztatni.

Egy napon annyira erőt vett rajta a vágy, hogy Irént megláthassa, hogy elment Irén látogatására. Ki tudná elmondani, mit szenvedett, mennyire fájt szíve, midőn meglátta régi imádját. Szeretett volna elébe térdelni s zokogva elmondani, hogy mint fájlalja elvesztét. De a félelem, hogy nevetéssé teszi magát, elhallgattatta s csak is a megengedett korlátok között folyt a társalgás.

Midőn Irén Zoltánt meglátta, annyira megörült a viszontlátásnak, hogy tapsolt örömeiben, mint a gyermek.

Ugy fogadta, mint egy régen nélkülözött kedves testvért, kinek örömeiben alig birta helyét találni. Zoltán pedig alig birt magán erőt venni, hogy oda ne rohanjon s a szép nőt össze-vissza ne csókolja; de megérkezett a megmentő az orvos képében, ki hallván, hogy Zoltán nevének leánykori barátja, őt a legelőzékenyebben fogadta. Zoltán elmondta, hogy csak rövid ideig lesz terhökre, miután kötelessége visszahívja a fővárosba, hol mint ügyvéd működik.

Mint, ki tudva mérgezi meg magát, de a szenvedélynek annyira rabja, hogy inkább annak hódol, mint a józan észnek, úgy volt Zoltán látogatásaival; érezte mennyit szenved a szeretett nő közelében, de azért mégis egyik napról a másikra balasztotta elutazását; könnyebb volt neki, ha csak messziről is megláthatta; néha maga sem tudta, hogyan történt, egyszerre csak azt vette észre, hogy Irénnel ül szemközt.

Egy napon elhatározta magában, hogy elmegy Irénhez, bevallja előtte szerelmét s azután elutazik; gondolta, legalább addig lesz boldog, ha azután minden összerokad is fölötté!

Barsvármegye közgyűlése.

Barsvármegye törvényhatósága június hó 27-én tartotta évnegyedes, rendes közgyűlést. Elnökölő főispán bevezető beszédében gróf Migazzy Vilmosnak valósgos belső ritkos tanácsossá lett kinevezetését bejelentvén, — indítványozta, hogy a királyi kegy ezen nyilvánítsa felett a közgyűlés öszinte örömeinek és szerencsekívánatainak küldöttségileg adjon kifejezést. — Ezen indítványt a közgyűlés egyhangulag elfogadván, a küldöttség vezetésére a főispán vezetésével, Máriaassy István alispán, — herceg Odescalchy Arthur, Keglevich István gróf, — Dillesz Sándor és Kosztolányi Sándor urakat felkérte.

Ezután öszinte meleg szavakban emlékezett meg Majláth István volt főispánról — kinek nevéhez 14 évi főispáni működése és maradandó emlékei fűződnek és kapcsolják össze Barsvármegyével. — Ezen, a közgyűlés által éljenekkel fogadott — megemlékező beszéd után, — Dillesz Sándor szólott. — Szokatlan, úgy mond, hogy az elölki megnyitó beszédhez szóljon, — de nem állhatja meg, hogy a főispánnak köszönetet ne mondjon, hogy alkalmat adott, hogy a közönség öszinte érzelmei az ő érzelmeivel együtt kifejeztesse. — A vármegyei tisztikárnak volt alkalma szeretett volt főispánjától búcsút venni, — de a vármegye közönségének nem. — Ennél fogva indítványozta, — hogy Majláth István volt főispán érdemei jegyzőkönyvbe foglalva megörökítsenek, és hogy a törvényhatóság jegyzőkönyvi kivonatát egy — minél nagyobb számban — küldöttség nyujtsa át.

Ezen indítvány lelkes éljenzések között egyhangulag elfogadtattott, és a küldöttségbe felkértek: Odescalchy Arthur herceg, — Máriaassy István alispán, — Mácsay Lukács, — Dillesz Sándor, Szirányi Sándor, Kosztolányi Sándor, Huber Vilmos, Csekey Flóris, Belcsák László, Sümeg János s. t. b.

Ezután bejelentette a főispán, Trestyánszky kistapolcsányi plébános, — és Guttman István bizottsági tagok halálát, mely felett a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezte ki sajnálkozását.

A napirendre első tárgyalás kizűzött I-ső aljegyzői állásbetöltése következtvén, — a kandidáló bizottságba Kulin Imre, — Csekey Flóris és Belcsák László a közgyűlés, — Dillesz Sándor, Amon Ede, — és Kosztolányi Sándor urak a főispán által felkértek. — A kandidáló bizottság által kijelölt ifj. Majláth István egyhangulag megválasztott.

A vármegye gyámpénztárában kezelt pénzeknek 1890. évre mely takarékpénztárban történendő elhelyezése került napirendre. A névszerinti szavazásban 52. szavazatot adott be, — és elhatározott, hogy az árvapénzeknek a takarékpénztárban elhelyezhető része, a lévai és ar-naróthi takarékpénztárakban egyenlő arányban helyeztessék el.

Alsó- és Felsőpél községek azon kérvényére, hogy a lévai járáshoz csatoltassanak vissza, — tekintettel arra, hogy a besztás alkalmának fömúditó oka a verebélyi kir. járásbírósg meg vagy meg nem tartatása volt, — elfogadtattott az állandó választmány azon javaslata, — hogy ambár

tette volna, hogy Zoltán őt igazán tudná szeretni, soha sem lett volna másnak a neje.

Férje jó ember; tiszteli, becsüli, mint egy jó barátját, de szeretni soha sem tudja.

Jobb lett volna arra várnom, míg szívem megszólal; nem kellett volna szüleim rábeszélésének engednem; nekik köszönhetem, hogy boldogságom eltemtem!

* * *

Sok év mult el azóta, hogy Irén és Zoltán utoljára találkoztak. Irénnek nagy gyermekei vannak s Zoltán, ki minden szerelmes ember módjára megfogadta, hogy soha sem nősül meg, — mégis rászánta magát s idővel megnősült. Dieséretére legyen mondván, jó férj lett belőle. (Szerintem jó, derék papucshős.) De még most is megcsik rajta az a tréfa, hogy ha úgy néha neje fölemlíti Irént, Zoltán egészen el van ragadtatva régi ideálja említésénél.

Irént házassága óta sok csapás érte s mint, ki a sorssal folyton hadilában áll, nagyon kevés részt vett az élet örömeiből, hanem annál több könnyet hullatott.

Férje szerencsétlen volt; első éveiben, jól ment dolga, de egyszer egy ragályos beteghez hívták, kiről a baj ráragadt s midőn fölépült, szeme világát veszítette. Azóta úgy él családja körében, mint élőhalott. Irén pedig legszebb éveiben egyedül küzd az élettel. Sokszor szomorú, magányos óráiban, midőn nappal a gondok s bajok annyira kimerítik idegét, hogy még az álom jótéteményében sem részesülhet, észébe jut az az izgatott alak, kinek karjaiban bár csak pár percze, de oly kimondhatlan boldog volt!

Néhány hónappal ezelőtt beszélt egy ismerősével, ki elmondta, hogy Zoltán most is a fővárosban ügyvédkedik. Irén annyira

méltányoltatnak a felhozott okok, — mind azáltal az érdemleges határozathozatalt megelőzőleg kéressék meg a főispán, hogy a belügy- és igazságügy-miniszternél szerezzen megnyugtató értesülést arról, — hogy a nevezett községeknek a lévai járáshoz visszacsatolása nem fogja-e kétségessé tenni a verebélyi kir. járásbírósgnak fömállását? — r. t.

(Folytatás a jövő számban.)

Budapest, 1889. június 28-án.

— Az alkony költészete; Milán csillaga; a kosovopoljei ünnepek; öfelsége beszéde a delegatóg megnyitósakor; novibazári zendülés; magyar lovak külföldön; színészek veaddszereplése vidéken.

Mikor az alkonyodó nap megfáradt sugarával a budai hegyek mögött pihenőre tér, mikor az alkonyi fény pirosra mázolja az öreg Duna hullámainak fehér fodrait, mikor az utcák fület siketítő zsvaja tompa, lassu morájjá reked, mikor a napsugaraitól izzó aszfalton üde szellőcske tánczol végig: a fővárosi ember is előkeresi a sétatálcát és kimegy andalogni. A korzó megeléknül és a sétaterek balzsamos illata odacsapja az eltompult érzékű embert a zöldbe. A habok locogása, az álmosító tompa zaj a szellő lassu suttagásával egybevegyülve sajátságos harmóniájával kellemesen érinti a fület s etandalítja a pihenés és üdülés után sovargó érzékeket.

En nem vagyok idealista, mert hiszen az életet nem is lehet pusztán ideális szempontból felfogni; de tagadni nem lehet, hogy az alkonyi életnek költészete kibékít a sorssal, a végzettel. Van valami csodás az esti levegő üde illatában, a szellő egyhangu bugásában, mely merészebb szárnyalásra serkenti a lelket, mely édes vágyakat és álmokat lop a fakadó szívből; s csak az estnek van azon engesztelő percze, mikor az ember megfedekezik az erőt ölo és ideget bénító harcztól, melyet a sorssal, az étellel való küzdelemben végig küzdenie kell. Az ember megtanul remélni, megtanul binni, s megtanul szeretni.

Az alkony a szeretet átszellemitő ideje. Makart az eszmények és elvont fogalmak képleteinek e zseniális festője, szintén a szeretet fogalmát vette alapul, mikor az „est“ képét festette. A lebegő pár, mely minden alacsony földi salaktól megtisztulva a levegő ösvénytelen, tisztá, mocskok nélküli birodalmában egymást átölelve ringatózik, hü kifejezője az alapeszmének, melyet még jobban megvilágít a felettük lebegő hold, benne Amoral, a szeretet és szerelem istenével, ki épen tegzeről az ezüst nyilat iparkodik elpattantani.

Itt a fővárosban az igaz, hogy nem hallani a hazatérő nyáj és gulya kotompját, s nem látni a határon ki-kigyulladó pásztortűzeteket s annak lobogó lángja mellett a számadót menyecskeszemű parázsszal pipára gyujtani; de azért a csillagok itt is oly szép, mint másutt; a szerelmek itt is ép oly örömmel találgtják csillagjukat, mint oda künn a puszták délibábos birodalmában; ép oly jókedvvel magyarazgatja a vénuscillag jelentőségét a fővárosi gavallér, mint a juhásziegény. Mikor aztán lehull egy csillag, önkénytelenül észébe jut az embernek, hogy most valaki meghalt. A lélek ösze-

megörült, hogy régi barátjáról hallhatott, hogy elhatározta magában irni neki s vele levelezésbe bocsátkozni, hogy a régi idők emlékeztvén, felvidítsa némileg egyhangu életét.

Midőn Zoltán Irén levelét megkapta, nem tudott eléggé örülni; rögtön válaszolt s megígérte, hogy rövid idő múlva megfogja látogatni.

Irént örömmel várta őt, midőn ismét Zoltánnak ezt írta levelében: Jöjjön, ifjkorom édes barátja. Nem is tudja, mily nehezen várom, hogy kitarhassam keblén egy eltévesztett élet fájdalmait.

Zoltán végre megérkezett; nagy volt az öröm mindkét részlől s a nagy örömtől a sok ígért vallomás mind elmaradt; Zoltán a régi kedvest vélte feltalálni, Irén pedig egy kedves testvért, egy régi jó barátot várt s csalódva látta, hogy Zoltánban e kettőt soha sem találhatja meg.

Zoltán azon nézetben van, hogy férfi és nő között nem állhat fel baráti viszony, csak is a szerelem kötheti őket össze, Irén pedig azon véleményben van, hogy azt, kit leánykorában forrón tudott volna szeretni, most midőn az élet küzdelmeibe belefáradt, férje és gyermekeire tekintve, e gondolat is képtelenség.

Ez eltérő nézet csoda-e, ha ismét elválasztja a kettőt, kik kedvező körülmények között boldogok lehetnek volna, most pedig távolabb állnak egymástól, miut ezelőtt, míg hosszú évek során semmit sem tudtak egymásról.

Nem értették meg egymást, mint sokan s innen van a sok eltévesztett élet.

Ablakomra tekintek s látom, hogy virrad. Mára elég! Ha ismét lesz egy álmatlan éjszakám, újra előszedem a régi emlékeket s papírra vetem azokat a „Bars“ t. olvasói számára.

rezzen, az ajk utána sóhajtja: „Isten nyugasztalja!”

— Melyik a maga csillagja, Milka kisasszony?

— Az enyém? Jó volna azt tudni. Talán az ott, a gesztenyes felett. Hát a magáé?

— Az enyém nincs olyan messze, — suttogja a fiatal ember — nekem kettő is van...

— Ejnye no! Hogy is mondja? Kérdi haragot szünlve „Ó”.

— Nézzon csak rám azzal a két szép csillagszemével, aztán mondja meg, nincs e igazságom?

— Nincs, nincs, nincs... Ismétli zavardva, gépiesen a lány. Egyszerre pajkosan rákezdi, mialatt haza felé indulnak:

En is oda való vagyok,
A hol az a csillag ragyog.

— En is, én is... dudolja utána a legény.

— De hátha lehell?

— En is, én is... suttogja tovább.

Haza mennek s még álmukban is csillagokról álmodoznak.

A csillagokról jut eszembe Milán csillaga is, mely letűnő felben van. Most, hogy Mihály metropolita urálja a helyzetet s ennek révén Natália újra szerepet kezd játszani, ellenségei, különösen Todorovits Pera arra igat, hogy Milán, ha Natália visszatérhetését ellenezné, többé ne be bocsátassék az országba. Az igaz, hogy a szerbek most fényes napokról álmodoznak; képzeletükben parányi területük, melynek alig két milliónyi lakos él, hatalmas birodalommal növi ki magát, melyben a dicső szerb nép lenne a hangadó. Valószínűleg ilyen eszmékkel volt telve Petrovics Sándor, szerb külügyi hivatalnok is, midőn igatú próklamációját kibocsátotta. Különbön a szerbek nagy előkészületeket tesznek a kosovopoljei nemzeti ünnephez, melynek mintegy tünetlen akarnának a muszka és annak „egyetlen” barátja a montenegrói fejedelem mellett. Most, hogy az e czélra veretett emlékérmeket az újvidéki rendőrség elkobozta, a magyarok ellen háborodtak fel, hogy a helyett, hogy leráznák az osztrák igat, ilyen csekélységekben keresnek óriási okokat az aggodásra.

A honatyák észleltek Budapestről, a megválasztott delegátusok ma már Bécsben tanácskoznak. Őfelsége beszéde, melylyel az ülést megnyitotta, élénk figyelmet keltett minden udvarnál, melyből eléggé kiviláglik, hogy a helyzet mégis csak megfontolásra méltó. Legújabb pelda erre a novibazári zendülés, melynek híre biztosra vehető, miután a Köln. Zeitung felhivatalosan meg is erősíti. A déli szláv állam eszméjének csirája e szerint Novi-Bazárban termékeny talajra talált. Boszniát és Hercegovinát még annyira nem merik bolygatni. Majd elválnak, mi lesz az egészből: béke-e, vagy haboru. Annyi tény, hogy váloponton állunk.

De hagyjuk a politikát! Igen érdekes és ránk nézve hízegő esemény az, hogy a bécsi és berlini versenyeken a magyar lovak győztek. Mert bizony elég szép az, ha három díj közül az elsőt és harmadikat magyar ló viszi el, annyi híres idegen ló elől. Hiába csak nincs párja a magyaroknak.

A főváros színházainak kiválóbb tehetségei most vidéken vendégszerepelnek. Mint értesültem Léva is részesül ilyen szerencsében; Bényeiné Harmath Emma a Léván működő Miskolczy társulatahoz állandó vendégszerepre szerződött. Adja Isten, hogy ugy erkölcsi, mint anyagi sikere teljes legyen.

Fővárosi levelezo.

Különfélék.

Lapunk jelen számával befejezve IX. évfolyamának első felét, előfizetést nyitunk ez év második felére. Tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy előfizetéseik megújítása iránt e hét folytán intézkedni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. — Helyben az előfizetések eszközésével a lap kihordója bizatik meg; vidéki előfizetőink részére pedig postautalóval mellékelünk.

— Gyászhir. Lovag Schoeller Gusztáv, a lévai uradalom társtulajdonosa, a bécsi Schoeller & Comp. bankcég főnöke agyszélhűdés folytán beállott rövid szellemi bénultság után f. hó 25-én munkás élete 63. évében Bécsben elhunyt s ugyanott f. hó 27-én nagy részvét mellett eltemettetett. A Schoeller családot s a bankházat, melynek tulajdonához a lévai uradalom is tartozik — kimondhatlan veszteség érte a munkás férfit, gondos családapa, mindenkifelett pedig ritka szívósága ember és főnök elhunytja által annyival is inkább, mert csak alig hegedtek be előde s nagybátyja lovag Schoeller Sándornak néhány év előtti halálával támadt sebek. — Az elhunytnak élete kezdetétől végig a szakadatlan és becsületes munkának hosszú láncolatából áll. Nagybátyja, a fönnemlített Sándor, mint igen fiatal embert vette oldala mellé a bankház irodájába, hol rendszeres foglalkozása mellett is talált időt gazdasági olvasmányokra s a mezőgazdaságot és gazdasági ipar iránt különös vonzódását nagybátyjától tanulta, kinek a birtokok beutazása és megtekintéseben rendszeres kísérője volt; így fordult meg sokszor a lévai uradalomban is, a hol midőn Sándor elhunytával az összes javak fölötti kormány-

pálczát kezébe vette — nagybátyjához hiven oly sokszor adta bizonyágát városunk s a városi kulturális és humanitárius intézmények iránti érdeklődésének s azokra áldozatait mindig szivesen tette le. Fiu öröksei az elhunytnak nincsenek, de gyászoló özvegyet, és 4 már férjhez ment leánygyermekét hagyott hátra. — Utódja tehát a hozzá legközelebb álló firokon, Pál lovag lesz, ki szintén nem ismeretlen köztünk, mert vadászatok alkalmával rendes látogatója volt az uradalomnak. Eddig csak a mulatság a nemes sport hozta őt közeink, élvezve teljesen gondtalan órákat itt és otthonában is; — ezután azonban másként lesz, mert a 35 éves deli ifju vállaira a nagykiterjedésű uradalmak, ipartelepök, réz- és vasművek, kőlényféle gyárak fölötti felügyelet súlyos gondtal nehezedik; nem is eulitve magát a bankot, melynek vezetésében fivérét Fülöp lovagot illeti az oroszlan rész. Midőn tehát néhai lovag Schoeller G. érdemeinek ezenel adózva, még pedig hálából adózva, elhunytja fölötti mély sajnálatunknak adunk kifejezést, ugy másrészt szívvelyesen üdvözljük Pál lovagot díszes, de nehéz állásában azon benső óhajttal: járjon mindkét elődének nyomdokaiban s városunk iránti jóakarataira nézve legyen azoknak hű követője!

— Dalestély. Csütörtökön, e hó 27-én, ismét egy kedélyes estélylyel kedveskedett dalegyletünk pártoló tagjainak a „Kolibal”-féle kertben. A tágas kertnek minden asztalát elfoglalta a dalt kedvelő közönség, melynek szépségét nagyban fokozta a csinos helyköszorú. Az egylet működő tagjai ez uttal is kitettek magukért. Korrektül előadott darabjaikkal köztetszést arattak. A közönség, melynek egy része — természetesen a fiatalja — tánczra is penderült, — derült jó hangulatban majdnem éjjelig maradt együtt. — Reméljük, hogy a nyár folyamán még többször is ismétlődni fognak ezen kedélyes estélyek.

— Zárünnepély. A paulai sz. Vinczéről nevezett igr. nővérek vezetése alatt álló lévai hat osztályú leányiskolában a zárünnepély e hó 26-án lett megtartva. Az ünnepeinek csinos és érdekes műsora oly számos érdeklődőt vonzott a zárdába ez alkalommal, hogy a hallgatóság egy jó része a folyosón volt kénytelen élvezni a zongorán előadott két, négy és hat kezű darabokat, a szép karéneket, szavalat- és párbeszédet, melyek mindegyike a faradhatlan munka, ügyes vezetés- és kitartó szorgalomnak a legszebben sikerült méltó eredménye volt.

— Az érettségi vizsgálatok szóbeli része a lévai k. r. főgymnasiumban június 25 és 26-án, Wiedermann Károly kir. tanácsos s pozsonytankerületi főigazgató elnöklése alatt tartatott meg. Ez alkalommal 13 főgymnasiumot végzett ifju vizsgáltatott meg; ezek közül jelen esen érettekné nyilvánítottak; Akucs Lajos, Becsey Antal és Benkovich Géza, jó l érettekné: Rónay Gusztáv és Weisz Lipót; e légsége sen érettekné Botka György, Gyenes Sándor, Kégl Károly, Spitzer Emil, Szokoly Alajos, Sztankay Kálmán, Vogel Jenő.

— Színház. Miskolczy László színtársulata közbejött akadályok miatt első. a lévai szegény-menház alaptökejének javára rendezett jótékonyczélu, egyttal bemutató előadását csak tegnap tarthatta meg. Színrekerült az „Üdvösök” című 3 felvonásos operett, melyről színi referensünk lapunk jövő számában referál. — Ma adatik: „A vén kucez”, Berczik Árpád 4 felvonásos, új népszínműve. — A jövő hét műsora: Kedden, július hó 2. „Rip, Rip” regényes operett. „Szerdán július hó 3. „Nézd meg az anyját, vedd el a lányát.” Csütörtök jul. 4. „Fehő Klára” népszínmű. Szombat jul. 6. „Szitakötő” operett-bobozat. Vasárnap jul. 7. „Kápolnai csata és Kossuth bucsuja Orsovánál,” eltekép 48-as évekből dalokkal.

— A lévai állami tanítóképzőben f. hó 24-én kezdve tartatnak a tanítóképzés vizsgálatok. A kiállott szigorlat alapján tanítói oklevelet nyernek: Ballon János, Geguss Ferencz, Gerhard Henrik, Fischbein Ignác, Vass Rezső, Volánszky Gyöző, Weisz Mark, Kálnay Albert, Cibula János, Lechner Károly, Nagy Béla és Szabó Gergely tanító-jelöltek.

— Reformok a honvédségnél. A honvédségnél a tervezett reformokat, azaz zászlóaljanként 3—3 századkeret felállítását, mint a lapok írják, — július hó 1-vel rendeleti uton léptetik életbe. Az ennek folytán szükségessé váló tömeges előléptetés aug. 18-án lesz, mely ideig a közös hadseregöl atvett tisztek ügyét is rendezik. Az augusztusi előléptetésnél 60 80 főhadnagy lesz századossá és mintegy 100 hadnagy főhadnaggyá; az elsők az új századok parancsnokságát veszik át, a mar rangidősebb főhadnaggyokkal együtt.

— Közös költségek 1890 re. A közös kiadások főösszege 132,224,339 forint. Ebből levonandó a tiszta vánjvédelmek többlete 39,953,850 frt. Marad kvóta-felosztás alá eső tiszta szükséglet: 89,387,858 frt. A felosztás aránya ez: Ausztria fizet 61,326,930 frt 59 krt; Magyarország 26,282,970 frt 25 krt, a határvidék (2 százalék) 1,787,957 frt 16 krt. Ehez szamitandó a Magyarországra eső külön kvóta. A boszniai megszállás költségei után 1,372,380 frt; az ez évi póthitelek után 1,432,275 frt 20 kr. — E szerint 1890-ben Magyarországra összesen a közös költségeköl 30,875,582 frt 61 kr. jut.

— Értésites. A székesfehérvári orsz. tüzoltószor kiállítással kapcsolatosan rendezendő tüzoltó kongresszus rendező bizottsága értesíti a tüzoltó-egyleteket, hogy amennyiben az aug. 18—20-án tartandó kongresszuson részt venni óhajtanak, ezt ideje korán bejelenteni ne késedelmeskedjenek, mert ez által a kényelmükre és érdekükben történő intézkedéseknél a rendező bizottság teendőit szerfelett megnehezitik.

— Az időjárás e héten sokkal kedvezőbb volt, mint az előző hetekben, mert a hőség nem volt oly nagy s az ország több helyén eső bőven esett, mely a vegetációra általában igen jó hatást tett, de a buzának és rozsnak már nem sokat használt. Sajnos, a jótékony eső nem jött egyedül, hanem sok helyen, kivált a Királyhágón tuli vidéken, nagy jégeső kísérte, mely egész határokat pusztított el. A rozost sok helyen már aratják; jövő héten pedig általában kasza alá kerül az árpa és buza is. Ugy a hivatalos jelentések, mint megbízható, tapasztalt gazdák állítása szerint országsszerte gyöngye, közepszerű termésre számíthatunk.

— Allamadósságunk, mint mindnyájan tudjuk, 2000 millió frt. Mennyi is ez az összeg? Arról tájékozást nyújt a következő kis számítás: Tegyük fel, hogy ezen adósságot arányban kellene kifizetnünk s ha ezt egyszerre akarnák hitelezőink elvinni, az a kérdés: hány vasuti teherkocsira lenne a 2000 millió frt arányban felrakható? Egy kiló tiszta aranynak a becsértéke 1000 forint, akkor 2000 millió forintot kilehetne fizetni 2 millió kilogramm arannyal. Ha már most egy vasuti teherkocsira 10,000 kilogramm arany lenne felrakható, akkor 2 millió kilogramm arany egyszerre való elszállításához 200 vasuti teherkocsi kellene. Szép összeg lehet az a 2000 millió frt!

— Elrontott bankok. Említettük, hogy az új egyforintos bankokat már közelebb kibocsátják. De a kitűzött időpontot elkellett halasztani. Kintunt ugyanis, hogy a használt kék szín vegyi összetétele nem alkalmas a banknyomáshoz és hosszabb használatnál megfakul. Mint a lapok írják, négy millió darab új bankot kellett e miatt megsemmisíteni.

— RÖVID HIREK. — Londonban a cigarettázás szokása újabb időben nagyon elterjedt a hölgyek, főleg az irónők között.

— A Balatonon e hó 24-én avatták fel az új „Kelen” nevű gőzhajót s megtartották vele a próbajaratot. — Németalföldön újabb időben nőket alkalmaznak vasuti örökül az átjáróknál. Oly pontosan teljesítik kötelességüket, hogy még egy baleset sem történt az ő mulasztásuk miatt. — Amerikában most papirokból készítenek sörös hordókat, melyek nagyon célszerűeknek bizonyultak. — A népfelkelő-tiszti-aspiransok száma nagyon hamar megcsappant. Budapestén e hó 17-én nyit meg a két tanfolyam s habár az idén az egész országban sehol máshol nincs tanfolyam, mindössze is csak 14-en jelentkeztek. — Kegyetlen divat. Franciaországban ezer száma pusztítják a fecskéket, hogy azokkal a női katalpokat díszítsék. — Baross Gábor kereskedelmi miniszter törvényjavaslatot készített elő, melynek czélja az, hogy az ipar a legszélesebb körű kedvezményekben részesüljön. — Vihnyén a furdővendégek száma e hó 26-áig 329 volt. — Kossuth Lajos, ki mindig érdeklődéssel kíséri a hazai eseményeket, e napokban nagyfontosságú levelet intézett Helfyhez, melyben a jelen helyzettel foglalkozik.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany.

Tunikás angyal. A bábé megáll az anyja előtt s azt kérdezi: — Mama, az angyalok tunikát viselnek? — Miért, édes fiam? — Mert a papa mindig angyaloknak nevezi a mamát.

Etvágy ellen. (Bankár feleségéhez) — Husz embert hívtunk meg az estélyre és mind eljöttek, pedig az ételek csak tizenötre elegendők. Mit tegyünk? — Tudod mit? Vacsora előtt hadd énekeljenek valamit a leányok.

KÖZÖNSÉG KÖREBŐL.

I.

A lévai alsó-foku ipariskola f. évi munkakiállítás alkalmával, a jelesebb munkákat kiállító iparos-tanulók megjutalmaztatása czéljából, alulírottak által kibocsátott gyűjtő-íven a következő kegyes adományok érkeztek be:

Mácsay Lukács 1 frt. Czírok János 50 kr. N. N. 10 kr. N. N. 10. N. N. 20 kr. Reimann 20 kr. Dr. Kaszaniczki 1 frt. Berger Adolf 30 kr. Ehrentfeld Mór 30 kr. Ivanovics Mihály 20 kr. Ghymesy Józsefné 20 kr. Neuman 20 kr. Kempfner 10 kr. Steiner Heinrich 20 kr. Stern Fülöp 50 kr. Engel József 20 kr. Deutsch Herman 20 kr. X. Y. 10 kr. B. Weisz 20 kr. J. Weisz 20 kr. Lakatos Sándor 10 kr. Kolibal Józsefné 20 kr. Weisz Mór 50 kr. Regner József 20 kr. Treibl Johann 20 kr. Pollák Vilmos 30 kr. Leidenfrost László 5 frt. Nyitrai Ferencz 1 frt. A lévai csizmadia ipartársulat 1 frt. magyar szabó czéb részéről 50 kr. Dr. Klein Jakab 1 frt. N. N. 20 kr. N. N. 10 kr. Tóth Istvánné 30 kr. Holló Sándor 1 frt. Pick Ede fodrász 20 kr. Weisz Samu 50 kr. Gutmann Lipót 30 kr. Frommer 30 kr. Domján 30 kr. Weisz Simon 20 kr. Boleman János 1 frt. Hamburger 20 kr. Grotte 30 kr. Fischer Miksa 50 kr. Beicsák 1 frt. N. N. 10 kr. Csúráky István

20 kr. Thuróczy Lőrincz 40 kr. Hubert 1 frt. Kern testvérek 50 kr. Kereskényi Jánosné 20 kr. Ondrejkovics Lajos 20 kr. Kabina József 50 kr. Kalbach Lajos 50 kr. Klein Sándor 30 kr. Glücksthál Gyula 30 kr. Wilesek Salamon 20 kr. Medveczky Sándor 1 frt. Dr. Medveczky Károly 1 frt. Cseky Flóris 1 frt, lévai t. és hitelintézet 1 frt. Firtusz Mihály 20 kr. Turpinszky József 20 kr. Laufer Henrik 20 kr. Schvarezy György 1 frt. N. N. 40 kr. N. N. 50 kr. Szabady Gyula 1 frt. Dr. Frommer 50 kr. Özv. Vietoris Sándorné 40 kr. Lakner 50 kr. Rosenzveig 20 kr. S. J. 30 kr. Gutman Ignác 30 kr. Kovácsik Samu 40 kr. Dr. Brach Ferencz 1 frt. Cseky Vilmos 1 frt. Balbach Julia 40 kr. Lakner 50 kr. Dr. Pólya 50 kr. Özv. Levatic Mártonné 1 frt. Leidenfrost Gyula 1 frt. Takaréék és hitelintézet 2 frt. Összesen 44 frt. 30 kr.

Midőn kedves köteleseinkből kifolyólag a kegyes adakozóknak hálás köszönetünket nyilvánítanánk — kérjük, hogy szives jóindulatukat ipariskolánk ügyei iránt továbbra is tartassék fenn.

Léva, 1889. június hó 20-án.

Az ipariskolai bizottság nevében
Farkas Akos Schleifer Armin
ip. isk. biz. jegyző. az ipar. isk. bizotts. alelnöke.

II.

Katona-iskolába való felvétel.

A jövő tanév kezdetével, a pozsonyi es. kir. gyalogsági hadapród iskolába, felvétetik 50 hallgató az I. és a mutakozó hiányok szerint egyes pályázók a felsőbb évfolyamokba is.

Az I. évfolyamba való felvételhez szükséges 4 előszékes vagy 3 jó eredménnyel végzett osztálynak kimutatása, valamely realiskolán vagy gymnasiumon vagy valamely ezen iskolákkal egyrangú tanintézetben. A tanpénz az atyának állása szerint 120, 60, vagy 12 forintot tesz ki évenként.

A többi felvételi föltételek és határozatok a kérvények szerkesztése felett, ki vehetők a következő szabályzatból: „Vorschrift über die Aufnahme von Bewerbern in k. k. Kadetenschulen,” mely nem régt L. W. Seidel et Sohn-nál Bécsben megjelent és ezen iskola segédtitkárodájában is készletben van.

A felvételi kérvények elfogadására a végső határidő július 25-ike, de a pályázóknak saját érdekükben fekszik, a kérvényeket már július 19-ike előtt beküldeni.

Ne csüggedjete!

Sok ember pusztul el, mert elesügged, ha szomorú és szerencsétlen helyzetbe jut s csendesen átengedi magát sorsának. Ez a kétségbeesés sehol sem nyilvánul oly tisztán, mint kronikus és makacs bajban szenvedő betegeknek. Sok súlyos baj és gyötrelmek elkerültének és sok drága élet megmentének, ha ezek a betegek megembe-relnék magukat s addig kutattának, míg megtalálnák az igazi utat, az igazi szert hogy meggyógyuljanak.

Az alábbi leírás világosan mutatja, mennyire lehetséges a megmentés gyakran még az utolsó pillanatban is.

Alulírott két évvel ezelőt gyomor-, vese- és májbetegben szenvedtem s kétszer évenként nagy fájdalommal ágyban fekvő beteg voltam. Az orvos, a ki gyógykezelt, nem tudott magán segíteni s kijelentette, hogy „kövem” van. Nyomoruságos idő köszöntött be rém ekkor; nem tudtam mihez fogni, mindenféle segítséget kerestem, de haszatlan, míg nem végre az újságban vese-bajok gyógyításáról olvastam s észrevettem, hogy ugyanarról a betegségről van szó, mint a melyben én szenvedtem. Mint valami kétségbeesett nyultam Warner Safe Cure-je, e csodálatos orvosszer után s ugy ebből, valamint Warner Saf Pills-jéből egyenkint négy palackot elhasználtam, teljesen meggyógyultam s most ismét régi jó egészségemnek örvendek.

Ajánlom ezt a gyógyszerert a leghatározottabban minden beteg embernek.

Prasek János, vendégfős.

Pchery, Schlan mellett Csehországban.
Egy palack ára 2 frt. Kapható az ismert gyógyszerertárakban. Fő r a k t á r: Salvator-gyógyszerertár Pozsony. 13165

— A gyermekek nevelése. Egy nemrég megalent egészségügyi munka arra figyelmezteti az orvosokat, hogy mindazon családoknál, a hol bejáratosak, szigoruan ügyeljenek a gyermekeknek arra, hogy attól a kortól kezdve, a mikor ugynevezett tejfogazat elvesztik, elismert minőségű szájkonzerváló szerekkel rendszeresen tisztogassák szájukat és fogazatát. Az említett mű ugyanis statisztikailag bebizonyítja, hogy a száj-, fog- és az emésztő szervek bajai legtöbbszörre oly egyéneknek fordulnak elő, kiknél a száj és fogak konzerválását gyermekek-rukban elhanyagolták. E mü tudós írója mindenkinek legmelegebben ajánlja dr. Popp J. G. udvari fogorvos készítményeit és pedig Anatherin szájvizét (melynek palackjait nemrég tetemesen megnagyobbították. Ara 50 kr., 1 frt és 1 frt 40 kr.) nő-nény fogporát (63 kr.) és végre odvas fogak kitöltésére fogtömőjét (1 frt.) De csak Popp-féle készítmények fogadandók el, mert e szereket erősen utánozzák és hamisítják. — E szerek kaphatók: Léván Boleman Ede és Medveczki Sándor gyógyszerertárban.

Budapesti Hírlap.

(Szerkesztők és lapfeladósok: Csukási József és Rákosi Jenő.)

A „Budapesti Hírlap”-nak a hazai művelt olvasókörzést vette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét: minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk és fajunkért, ez egyetlen jeleszóval: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely pártatlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban maig a legérnyesebb edényét a „Budapesti Hírlap” érte el: legnapszerűbb, legelterjedtebb lapja az ország. A külső dolgozóitársak egész seregétől a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendes levelezőn kívül **saját külön tudósító** értesít közvetlenül, a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem

történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hírlap” arról rögtön be adjon hí és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hírlap” politikai cikkeit K a a s Ivor báró, Rákosi Jenő, Grünvald Béla, Balogh Pál írják más hazai publicistákkal híven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez. **Politikai hírei** széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közéletét fölül távirati értesítésekkel látják el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községekben bír is a lap. „Budapesti Hírlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobbban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókön kívül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség k ülön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hírlap” e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezeltől 10 évvel még egy-egy hírlap egész költségvetése volt, de sikerült is elérnie, hogy ma a **legjobbban, leggyorsabban értesítő** organuma a sajtónak. A „Budapesti Hírlap” **Tárcarovata** a lapnak egyik erőssége s mindig gondot

fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. **A napirovatokat** kitünő zsurnalisták szerkesztik s a helyi értesítés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatának külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap” helyet foglalhat **minden család asztalán.** **A közgazdasági rovatban** a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges. **A regény-csarnokban** csak kiváló írók legújabb műveit közli. — Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt fél évre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr., egy óra 1 fr 20 kr. Az előfizetések vidékről legelőször postán utalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: **A „Budapesti Hírlap” kiadó hivatalának, IV. kerület, kalap utca 16 szám.**

50 kr., 6 frt 20 kr. Zab 6 frt. — kr., 6 frt 50 kr. Kukoricza 5 frt. — kr., 5 frt 20 kr. Bab 6 frt — kr., 6 frt. 20 kr. Lencse 6 frt 50 6 frt 80 kr. Köles 4 frt. — 4 frt 50 — kr.

Nyilttér.

Eladó ház.

Léván a „Kaszinó” utcában 226. számú lakház, melyben 3 szoba és kényelmes mellékhelyiségek vannak; igen szép tágas udvarral és nagy istállóval bir — szabad kézből eladó.

Bővebben értekezhetni

Léván, Jókai István, tulajdonosai, a Malom-utcában.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 10 kr., 6 frt 30 kr. Kétszeres 5 frt — kr., 5 frt 20 kr. Rozs 5 frt. 20 kr. 5 frt 50 kr. Arpa 5 frt

H I R D E T E S E K.

Junius 30.

26. szám.

KIS HIRDETÉSEK.

Egy egészen új, legújabb szerkezetű **szárnykürt** (Flügelhorn) gyári áron kapható. Hol? Megmondja a lap kiadóhivatala.

A legjobb HÓLYAGPAPIR Nyitrai és társánál kaphatók Léván.

DIVATLAPOK.

A folyó 2-ik félév fordulója alkalmával ajánljuk a **hölgyközönség** szives figyelmébe következő legelterjedtebb

DIVATLAPOKAT:

magyar nyelven:

Budapesti Bazar	1/4 évre 2 frt — kr.
Divat-Tükör	" " 1 " 25 "
Divat-Salon	" " 1 " 50 "
Magyar Bazar	" " 2 " 50 "

Német nyelven:

Der Bazar, a legelterjedtebb és legrégebb divatlap.

pok egyike, mely már 35 ik évfolyamát éli; mulattató résszel 1/4 évre 1 frt 50 kr. **Illustrierte Frauenzeitung.** Kis kiadás. Szüntén igen gondval szerkesztett lap. Mulattató résszel együtt 1/4 évre 1 frt 50 kr. **Modenwelt.** E legelőször divatlap e Frauenzeitungnak divattudósításait tartalmazza, szépirodalmi rész nélkül 1/4 évre 75 kr. **Wiener Mode.** 1/4 évre 1 frt 50 kr.

Ez utóbbi a legújabb bécsi divatot elterjedtségnek örvendő izletes divatképei előfizetéseket elfogad Léván 1889. junius 23.

ismerteti s ez idő szerint a legnagyobb gazdag tartalmánál fogva.

Nyitrai és társai könyvkereskedése.

532 á szám. 1889.

Hirdetmény.

A nagymélt. közmunka és közlekedésügyi m. kir. minister ur 1889. évi jun. 3-án kelt 19381. sz. rendeletével a nagyszombat-krakkói államut 55—56. km. szakaszán lévő 14. és 14. a sz. műtárgyak lebontása és a 14. sz. teljesen újból építését 1040 frt 24 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkának fogantatásának biztosítása czéljából a 1889. évi **jul. 3-án d. e. 10 órájára** a barsvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. k. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Az ajánlathoz a fenti bánatpénz esatolandó s abban az összeg, melyért ajánlattevő a munkát elvállalni hajlandó, a költségvetési összeg után számítható

százalék (árleengedés vagy árpótlás) ban fejezendő, illetőleg számítható ki.

Ar.-Maróthon, 1889. jun. 21.

Barsmegyei m. kir. építészeti hivatal.

615 1889. tkvi sz.

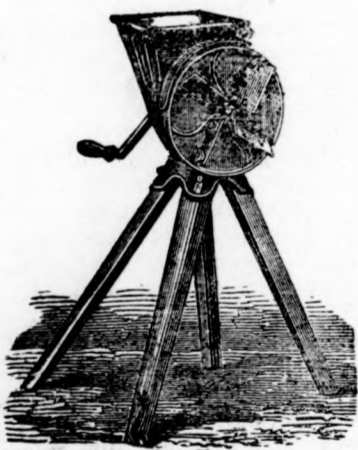
Árverési hirdetményi kivonat.

A verebelyi kir. bíróóság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ráth Ignác végrehajtatónak, **Valent Mihály** végrehajtatást szenvedő elleni 59 frt 92 kr. tőkekövet, és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a verebelyi kir. bíróóság területén levő s a hulli 43. sz. tjkvben A I 3—6 r. sz. a. foglalt birtoktestnek a végrehajtatást szenvedő Valent Mihályt 3/5 részben illető közös tulajdoni jutalékára 230 frt — az ottani 100 sz. tjkvben A I 1 r. sz. a. foglalt ház fekvőségbeni 1/5 közös tulajdoni jutalékára 80 frt, az ottani 197. sz. tjkvben A I 1 r. sz. a. foglalt birtoktestbeni Valent Mihály jogutóda ifj. Mali Vendel és Rácsék Jánost 3/5 részben illető közös tulajdoni jutalékára 131 frt — és az ottani 198. sz. tjkvben A I 1 r. sz. a. foglalt birtoktestbeni Valent Mihály és ennek jogutóda ifj. Mali Vendel és Rácsék Jánost 3/5 részben illető közös tulajdoni jutalékukra az árverést 106 frtban emezel megállapított kik. árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi **július hó 19-ik napján** d. e. 10 órákor Hull község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kik. áron alól is elalattni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatl. becslésárának 10% át készpénzben vagy az 1881. 60. r. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november 1-én 3333 szám alatt kelt magyar kir. gazdaságügyminis. teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Verebelyen, a kir. bíróóság, mint tkvi hatóság 1889. márcz. 6.

Dillesz, aljbír.

LUKÁTS GYULA

gazdasági gép- és tüzelő-szerek gyára ZSARNÓCZÁN.

Szállit a nagym. m. kir. belügyminis. terium 53.888. sz. tűzrendészeti kormányrendelet 8. §-ban előirt tüzelő-szereket a legjutányosabb árak mellett — továbbá szervezendő tüzelő-szerek részére mozdony-feeskendőket és Hydraphorákat, mászólétrákat — kötelés és önkéntes tüzelő-szerek mindennemű személyi felszereléseit.

Régibb szerkezetű feeskendők modern szivattyukra átalakíthatnak s az országos egységes csavarra avagy a Gretter-Witte-féle tömlőkapocsra idomíthatnak.

A gyár által felszerelt önkéntes vagy községi tüzelő-testületek ingyen szerveztetnek és begyakoroltatnak

Minden feeskendő három évi jótállás mellett szállítatik.

Költségtervezetet díj- és bérmentve.

Nincs többé fogfájás!

Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvize, fogpora és fogpásztájának

használatával mellett, 2 arany érem: Brüssel 1880, London 1884.

A legmagasabb kitüntetések. Boursaud Péter 1873. évből feltalált. 1873. évben átadott

A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének naponként néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak olvasságát, melyeknek fehérséget és szilárságot kölcsönöz, a mennyiben a foghúst erősíti, s teljesen egészségesre változtatja. A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot véleik tenni, midőn ezen legrégebbi s legpraktikusabb készítményeket becses figyelmükkel ajánlom, mert csakis az egyedül! és legkitünőbb gyógyszer mielőnemű fogfájalmak ellen.

Alapított 1807. **SEGUIN** 166. & 108. Rue.

Főügynök: **BORDEAUX** Croix de Segney

Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.

A legbiztosabb irtószerét a rovaroknak, a

féle porból valódit csak

J. ZACHERL

féle aláírással, üvegekben lehet kapni. Leginkább óvakodjunk olyan hamisított rovarpor megvásárlásától, melyet krajczárszámra papírba mérnek ki.

Begöngyölt üveg.

Valamint a sokféle gyalázatos „valódi Zacherlin-üvegek”-nek elnevezett hamisítványoktól is óvjuk a közönséget. Minden kereskedő, ki jó hírnevét megőrizni akarja, a hamisítványok árulásától óvakodni fog.

J. ZACHERL, Bécs.

Leleplezett üveg.

Csakis eredeti üvegekben s olesón kaphatók:

Léván:	Boleman Ede	Ar.-Maróthon:	Eisenberg Károly
"	Kern testvérek	Selmeczen:	Sommer an. A. özv.
"	Medveczky Sándor	"	Sztankay F. gyógysz.
Ipolysághon:	Dombó Károly	"	Wankovits Lajos
K-Tapolcsanyban:	J. Pollák.	"	Kraus W. G
Körmöczön:	Ritter Lipót J.	"	Marchalko Gyula